

Szukanie woli Bożej - drogą mądrości

Być może, że największy problem w szukaniu iluzorycznej, szczegółowej woli Bożej poprzez okoliczności, doświadczenia i uczucia, polega na tym, że podejście to odciąga od koncentracji na mądrości, od poznawania bezpośredniej woli Bożej objawionej w Piśmie Świętym (2 Tm 2,15; 3,16-17). Dlatego, że Bóg objawił swój suwerenny plan (realizowany w tym, co się aktualnie dzieje) i swoją bezpośrednią wolę (spisaną w Biblii), możemy mieć pewność, że mamy wystarczającą pomoc do podejmowania decyzji. Innymi słowy, nauka Biblii dyktuje nam nasze zachowania moralne, a mądrość pochodząca z Biblii wyznacza kierunek decyzjom innym niż te, które są jednoznaczne po względem moralnym.

Kilka rad na temat podejmowania decyzji na podstawie mądrości

(1) Popatrz wstecz na twoje decyzje z przeszłości. Jakie były ich następstwa? Dojrzałość jest rezultatem ćwiczenia się w podejmowaniu dobrych decyzji (Hbr 5,14).

(2) Patrz na stałe przejawy życia. Mądrość pochodzi z poznania regularnych ścieżek zdarzeń (Prz 6,6-11; 30,24-28). Tak więc postępowanie wg różnych niezwykłych okoliczności (w rodzaju: niespodziewane telefony, prezenty lub zbieg okoliczności) stoją w sprzeczności z mądrością.

(3) Oceniaj wzorce życia z Bożego punktu widzenia. Istnieje światowa mądrość i Boża mądrość (1 Kor 2,13-14). Boża mądrość bierze się z naśladowania postaw objawionych w Biblii (np. w Księdze Przysłów, w Księdze Koheleta, w Kazaniu na Górze [Mt 5-7], w Ga 5 [owoce Ducha], w cechach miłości [1 Kor 13], itp.).

(4) Każdą możliwość wykorzystaj w maksymalny sposób dla Królestwa Bożego (Ef 5,15-16, Kol 4,5).

(5) Prześledź sytuację. Popatrz na okoliczności jako na kontekst prowadzący cię w twojej decyzji, a nie jako na coś, co wyznacza ci szczegółową Bożą wolę. To oznacza liczenie kosztów (Łk 14,28), korzystanie z wiedzy (Oz 4,6) i z dobrej rady (Wj 18,19, Prz

19,20). Zbadaj sytuację, tak jak Nehemiasz sprawdził mury Jerozolimy (Neh 2,11-16, też Joz 2).

(6) Studiuj Biblię szukając Bożych postaw (Mi 6,8) Działanie Boże dostarczy ci danych do podjęcia decyzji nawet w sprawach nie dotyczących moralności (Ps 119,97-105).

(7) Szukaj tego, co jest najbliżej Bożego serca, nie tego, jak daleko możesz się posunąć ani tego, by ci się upiekło. Przygotuj się na porażkę w sprawach finansowych i organizacyjnych, ale nie moralnych (1 Kor 6,9-10).

Pytania i odpowiedzi

P: Czy Bóg ma szczegółową wolę dla mojego życia?

O: Istnieje suwerenny plan Boga (objawiany w czasie, kiedy się dzieje) i bezpośrednia wola Boga (objawiona w Biblii), ale nie ma szczegółowej woli Bożej objawionej pojedynczym ludziom.

P: Czy Biblia mówi, by przez okoliczności szukać szczególnej woli Bożej dla swojego życia?

O: Nie. Dlatego że nie ma objawionej indywidualnej woli Bożej w sprawach innych niż te, które dotyczą moralności, nie należy jej szukać. Po prostu nie ma w Biblii żadnego nakazu szukania szczegółowej woli Bożej dla jednostki.

P: Jak podejmować decyzje, by były wypełnieniem Bożej woli dla naszego życia?

O: Przez stosowanie się do moralnych dyrektyw z Biblii i posługiwanie się mądrością opartą na charakterze Boga objawionego w Biblii.

P: Czy mamy dążyć do doświadczenia Boga?

O: Nie znam w Biblii żadnego fragmentu zachęcającego do doświadczenia Boga. Znam za to wiele fragmentów zachęcających do poznania Boga (Oz 4,6; J 17,3; Rz 10,1-3; 1 J 5,20).

Materiał ten celowo nie został opatrzony znakiem © „Copyright” i można korzystać z niego w dowolny sposób w dowolnym czasie.

gillner@ineta.pl

JAK ROZPOZNAĆ WOLĘ BOŻĄ DLA SIEBIE?

Dr David A. DeWitt

- Czy Bóg ma szczególną wolę wobec twojego życia?
- Czy Biblia zachęca nas do poszukiwania szczegółowej woli Bożej dla siebie poprzez okoliczności?
- W jaki sposób możemy podejmować decyzje będące wykonaniem Bożej woli dla naszego życia?
- Czy powinniśmy dążyć do doświadczenia Boga?

Kiedyś pewien chrześcijanin, którego znałem od lat, poprosił mnie, bym spotkał się z nim osobiście, aby porozmawiać o sprawie, w której się nie zgodziliśmy. W czasie spotkania wyznał, że był bardzo niezdecydowany czy przyjść czy nie, ale czuł, że Bóg nakłania go, by to zrobił. Potem wyjaśnił, na czym polegało jego odczucie prowadzenia przez Boga.

Najpierw słyszał w chrześcijańskim radiu kazanie, w którym przewijała się myśl: „Jeżeli masz coś przeciwko bratu, powinienes sam iść do niego”.

Potem rozmawiał ze swoimi przyjaciółmi w restauracji i jeden z nich stwierdził, że kiedy nie zgadzamy się z naszymi przyjaciółmi - chrześcijanami, powinniśmy się z nimi spotkać.

Następnie w ostatnią niedzielę ksiądz też wspominał coś o tym w swoim kazaniu.

Mój znajomy wyciągnął z tych zdarzeń wniosek, że Bóg prowadził go do tego, by spotkał się ze mną.

„Naprawdę cenię sobie to, że przyszedłeś do mnie, Robert” (*imię zmienione*) - powiedziałem. „Jest jednak różnica pomiędzy twoim a moim poglądem na życie duchowe. Powiedziałbym, że powinienes przyjść do mnie, dlatego, że tak mówi Biblia.”

Wola Boża w stosunku do jednostki

Możemy wykazać, że Biblia nigdzie nie uczy nas, byśmy szukali szczegółowej woli Boga dla swojego

życia jako jednostki. Możemy pokazać, że istnieje suwerenny plan Boga działającego w specyficznym sposób w nas i że sprawiedliwy charakter Boga jest objawiony w Biblii każdemu indywidualnie po to, by go naśladować. Nie ma jednak czegoś takiego jak wola Boża dla jednostki w sprawach nie objawionych w Biblii - takich jak np. sprzedaż domu lub poślubienie określonej osoby.

Przykłady postaci biblijnych prowadzonych indywidualnie

Pogląd głoszący istnienie woli Bożej w sprawach dotyczących jednostki często wywodzi się z argumentu, że wiele osób opisanych w Biblii było indywidualnie prowadzonych przez Boga. Wysnuwa się z tego wnioski, że w Biblii znajdujemy szczegółową wolę Boga dla naszego życia. Są z tym trzy problemy.

(1) Biblia jest szczególnym przekazem o objawieniu Bożym danym niektórym jednostkom. Z żadnego miejsca w Biblii nie wynika fakt, że wszyscy wierzący powinni spodziewać się lub szukać szczegółowej woli Bożej dla siebie. Nie jesteśmy prorokami, królami Izraela, Apostołami lub autorami ksiąg Biblii. Na przykład, Gedeon wyłożył runo nie po to, by szukać woli Bożej, ale by dostać potwierdzenie, że to objawienie, które otrzymał w ponadnaturalny sposób, pochodzi od Boga (Sdz 6,36-37).

(2) Szczegółowa wola Boża przekazywana była bezpośrednio, słownie i w sposób ponadnaturalny. Weź pod uwagę Abrahama (Rdz 12,1; 18,1), Mojżesza (Wj 3,14), Jozuego (Joz 1,1), Dawida (2 Sm 2,3-31) i Pawła (Dz. 9,5).

(3) Wola Boża dotyczyła tego, co Bóg robi, a nie tego, co robi dana jednostka.

Nie powinniśmy szukać tego, czego Bóg nie objawił Biblia mówi, że Bóg ma suwerenny plan, w którym zawiera się Jego osobiste zaangażowanie w nasze życie (Rz 8,28). Nigdzie jednak nie jesteśmy zachęceni do tego, by szukać, co to jest. Są rzeczy objawione i rzeczy ukryte. My mamy poznawać

rzeczy objawione (Pwt 32,46-47; Mi 6,8; Dn 10,12-13; 1 J 5,3), ale nie ukryte (Pwt 29,29). Dlatego działania Boga w odniesieniu do jednostki a nie objawionego w Biblii nie da się ustalić (Koh 3,11; 11,5; J 3,8; Ap 22,18).

By odkryć Boże objawienie, nie powinniśmy patrzeć na okoliczności

Bóg skrytykował Hioba tylko za jedną rzecz: za oglądanie się na okoliczności po to, by odkryć, co Bóg robi (Hi 38,2; 42,3). Dawid nie chciał używać okoliczności jako wskazówek na temat woli Bożej dla własnego go życia (1 Sm 24,4-17; 26,8-10, 2 Sm 16,10-15). Tak samo robił św. Paweł (Dz 21,4.10-14).

By odkryć Bożą wolę, mamy korzystać z Biblii

Naszim zadaniem jest *wykładać należycie słowo prawdy*, a nie dążyć do znalezienia szczegółowej, „okolicznościowej” woli Bożej (2 Tm 2,15, też Hbr 4,12 i 2 Tm 3,16-17). Tradycyjne fragmenty na temat woli Bożej mówią o wykonywaniu woli Bożej objawionej bezpośrednio w Biblii, a nie o szukaniu woli „okolicznościowej” (Ps 32,8; Prz 3,5-6; Kol 1,9).

Jakie problemy czekają nas, kiedy szukamy woli Bożej dla siebie?

(1) Kiedy modlimy się o coś i szukamy czegoś, mamy tendencję do znajdowania tego, niezależnie czy to istnieje czy nie. Kiedy pytam: „Czy powinienem kupić inny wóz?”, wcześniej czy później zdarzy się coś, co zinterpretuję jako odpowiedź. Oczywiście Bóg może nam dać coś szczególnego, to, o co Go prosiliśmy i powinniśmy Mu za wszystko dziękować (1 Tes 5,18). Nie ma jednak sposobu dowiedzenia się, że jakieś szczególne zdarzenie jest odpowiedzią. Nie możemy dyktować Bogu lub stwierdzać, że coś jest Jego działaniem. Bóg jest Bogiem a nie Dżinem z cudownej lampy Aladyna.

(2) Okoliczności i uczucia (zwykle interpretowane jako „działanie Ducha Świętego”) często prowadzą do frustracji, kiedy dostajemy mieszane sygnały.

(3) Głupie, nawet katastrofalne decyzje usprawiedliwiane są: „tak Bóg mnie prowadził” Nie

zwraca się wtedy uwagi na osobistą odpowiedzialność.

(4) Odnośnie dziedzin nie zaliczanych do moralnych, nie ma prostego sposobu stwierdzenia, czy dane okoliczności są od Boga, czy od Szatana, czy też biorą się z własnych życzeń.

(5) Warunki zewnętrzne i przeszkody w „okolicznościowym prowadzeniu” mogą oznaczać zamknięte drzwi lub próbę wiary; oba przypadki wymagają przeciwnych reakcji.

(6) Niemądre zwlekanie może być ryzykowne, nawet, kiedy nazywa się je „czekaniem na Boga”.

(7) Mentalność opierająca się na przekonaniu o istnieniu szczegółowej woli Bożej musi się poddać w pewnych punktach. Zwykle nie prosimy o „Boże przewodnictwo”, kiedy chcemy rano założyć skarpetki...

(8) Poszukiwanie jednej, właściwej woli Bożej może pozbawić nas wdzięczności za inne dobre możliwości.

(9) Dodawanie czegoś do Biblii - np. okoliczności lub uczuć - jest zwykle zamazywaniem lub negowaniem wpływu Biblii. Możliwości pochodzące z okoliczności mogą usprawiedliwiać grzeszny dług, niebiblijne małżeństwo lub niesłuszne przewodzenie.

(10) Używanie Biblii bez kontekstu - np. otwieranie na chybił trafił, by znaleźć jakiś werset lub zdanie, przypomina grę w kości lub w karty, jak w starym kawale: „*I poszedłszy, powiesił się... idź i ty i czyń podobnie*”.